

Ş Ö L E N

SAYI: 4 || SANAT - FİKİR - KÜLTÜR DERGİSİ || FİYATI 50 KURUŞ

Hürrem Güner
İbrahim Kuyumcu
Şihca Yavuz
Ali Ender İpekoğlu
Erol Aslan
Filiz Eren
İsmail Hakki Gergin
Demirakanat Mutlu
Hasan Kutsal Eker
Andre Maurois
Selahattin Kutluay
İhsan Özkan
Sevgi Ersan
Şahin Taşlı
Goethe
Mahmut Buldur
Fuat Ağapınar
Cavlı Çulfaz
Mustafa Demirel
Aydın Öner
Sezgin Taşkiran

15 ŞUBAT 1959

GENEL SİGORTA A.Ö.

ADANA VE HAVALİSİ AGENTLİĞİ

Her türlü motorlu vasıtaların trafik ve kasko sigortalarını en süratli, en emniyetli ve ucuz bir şekilde yapmaktadır.

Yangın - Hayat - Nakliye - Kaza - Sigortaları

Arabalarınızı yanma çalınma, çarpışma ve bütün hasyalara karşı sigortalamak için trafik sigortalarını bilimum yaptırmanız menfaatinizedir

Fazla izahat için:

GEVANİS LİMİDET ŞTİ.

Telefon: 1547

SİGORTA — SEYAHAT — TRUZM

Abidin Paşa Caddesi No: 100 / F ADAMA

FEVZİ ÖZMUCUR

TERZİHANESİ

Son Model Elbiselerinizi en müşkübesent

Müşterilerin Zevkine Göre Diker

ADRES: Karasoku AKBANK Üstü Telefon 3400

ADANA

Zevke göre her nevi köşe astıkları yapılır

Adana Karasoku civarı Karasoku Altı No. 108

Ş Ö L E N

SANAT — FİKİR
KÜLTÜR DERGİSİ

★

Sahibi ve Yazışlerini
Fillen İdare Eden:

MEHMET OLGUNBAŞ

—○—

İdare Müdürü

SEZGİN TAŞKIRAN

★

İSTANBUL MÜMESSİLİ
EJDER AKKOYUN

—○—

İDARE YERİ:

Abidinpaşa Cad. 10 Sokak
No. 4 ikinci kat
Emlâk Bankası arkası
P. K. 134 Telefon: 3919

A D A N A

—○—

A B O N E
YILLIK 12 LİRA

Dergiye gönderilen yazılar basılsın, basılmasın geri verilmez. Dergideki yazı ve şiirler Ş Ö L E N ismi yazılmak suretiyle iktibas edilebilir.

Basıldığı Yer

ADALET BASİMEVİ
Adana

Asım Yahyabeyoğlu'nun Davranışına Övgü

Geçenlerde bir gün, aydınlık; kalplerimize ışık, huzur veren birdavranışın sevinci ile mutlulandık. Uzak değil 8 Aralık 1958 tarihli Kayseride çıkan İstikiâl gazetesi müjdeliyor bu hareketi. Haber aynı şu: "Mütevazi bir okul müdürü, 10 Kasım gününü vesile ittihaz ederek, okulun kitaplık salonunda, gayet zengin bir Atatürk köşesi tertiplemiş ve Atatürkle ilgili 200 den fazla kitabı, gayret ve feragatle bir araya getirerek bir "Atatürk Kitapları Sergisi" açmaya muvaffak olmuştur.

Ne sevindirici bir haber düşünün bir yol, ne borçluyuz bu hareketinden dolayı Yedekçi-oğluna. O ne aydınlık, o ne mutlu yürek. Şöyle bir tartıyoruz da, ne kıymetlerimiz anlaşılıp keşfedilmemiş ne değerlerimiz var aramızda. Bir sergi açmak ne demektir?. Mevzuu ne olursa olsun, bir emektir, çabadır, yaratma kudretidir. Çalışmak - öğretip tanımak maddileşiyor bu kelimedede. Hele kıymetli Yedekçi-oğlunun tertip edip - yarattığı gibi, Millî Kurtarıcımız Atatürk'ü; bizi iyiye, rahata, medeniyete götüren ışıklı yolunu, bütün cepheleri ile tanıtan, onu bir kere daha bütün aydınlığı ile gözlerimizin önüne seren, erişilmemiş değerde bir sergi olursa. Onun yaratılmasında, kitapların bir bir, büyük bir emekle bir araya toplanıp, yediden yetmişe, bütün vatandaşların emrine tahsis edilmesinde vorulmadan çalışan, onlara bu kıymetli eserlerin varlığını kazandırmaktaki çabasını taltif edecek kelime bulamıyoruz.

Ayrı bir cephenin üzerinde de bilhassa durduk. Davranışlarının adiliği ile; bizi insanlığı-mızdan utandıran, o yüce varlığın hatırasını adilikleri ile taciz eden vatandaşların! Varlığını işitiyoruz arada sırada. Acaba dedik, yüzlerine tokat gibi carpmadımı bu hareket, utanç ve pişmanlık hisleri mütecaviz suratlarını kızart-

Sessiz Geminin Seslenişi

Bu ses yetmiş yıl süren yolculuğun akisi
Yorgun bacaklardan tüten "sessiz gemi" yankısı.

Kim derdi sessiz gemi bir gün dile gelecek
O dev gibi Rumehisarında demirleyecek.

Günlerce son Kelimenden bulutlar etti tavaf
Eğildi boğaz surlarına dizildi saf saf.

Musikileştirdiğin güzellikler her yerde
Üstünde yeşermek için emrine amade.

Ölümsüz martlı gemin kıyılarını beklesin
Her yolcuya sabilden "sessiz gemi" seslensin.

HÜRREM GÜNER

madı mı?. Bu sergi kara ruhlu ha-
inlere verilen en güzel cevaptır. Hiç
bir keline, hiçbir cümle. Atatürk sev-
gisini böylesine candan, böylesine yü-
rekten ifade eden davranışla yaris
edemez. Bu millet Atatürk sevgisi ile
yoğruldu, onun inkilâpları ile yaşı-
yor. Onu her vesile ile, her fırsatta
yüceltmeye, onun büyüklüğü, erişil-
mezliği ile iftihar edip, adını her fir-
satta mükemmellik tarihine altın yal-
dızlarla geçirmeğe bazıdır. Bu bir
kişi değil - üç beş değil - tam 26 mil-
yon.. ve Kayseri Sümer Orta Oku-
lunun değerli Müdürü Kâzım Yedek-
çioğlu fevkalâde jesti ile bu 26 mil-
yonun hislerine tercüman.

Onun bu hareketini nasıl mükâ-
fatlandırmalı?. Münevverler, ey ay-
dınlar!. Bırakın şu derme çatma aşk
masallarını dile getiren şairleri.
Bırakın eline her kalem alanın şu
"sevdim, seviyorum" misali roman-
larının methiyelerini. Bilmem hangi
şairin hiçbir mâna ifade etmeyen bir
şirini kaldırın derginizin, gazetesiz-
zin köşesinden. Dinleyin bakın!. Ku-
lak verin bir yol. Yurt semalarında
ne müjdeler çınlıyor, uçtan buca-

tan hangi değerlerin parıldamaya
çalışan kıvılcımları var. Anlatın on-
ları, bir sütun ayırın, iki sütun ayı-
rın, uzun uzun tanıtm, bahsedin.
Bahsedin ki: Karsta'ki vatandaş İz-
mirden, Hopadaki, Kayseriden, Van
daki Adana'dan haberdar olsun..

Değerli arkadaşımız Asım Yah-
yabeyoğluna teşekkür borçluyuz,
minnet borçluyuz. Böyle bir değeri
bize tanıttığından dolayı mutlu ve
sevinçliyiz. Yahyabeyoğlu yazısına
şöyle devam ediyor:

"Kendisini şahsen tebrik ederken,
yukarıda tecziyesini istediğimiz ih-
malci kişilere mukabil bu değerli
maarifçinin taltifini, hiç olmazsa
mânevî alanda mükâfatlandırılması-
nı temenni ederim."

Şölen Mecmuası Yahyabeyoğlunun
temennisine bütün varlığı ile iştirak
ediyor; ve sayfalarında Kâzım Ye-
dekçioğlunun ismine yer vermekle,
onun asil hareketine olan teşekkür
borcunu ifadeye çalışıyor. Bizde
Yahyabeyoğlu gibi "Yazık o büyük
insanı ihmal edenlere" diyoruz.

ŞÖLEN

Yarım Aydınlarla Yergi

İBRAHİM KUYUMCU

Her çağda yeniliklere, yeni düşünelere, yeni yapıtlara karşı gelenler yarı aydınlar içerisinde çıkmıştır. Gerçekten okumamış olanlardan hiç de zarar gelmez. Böyleleri karmaşık konulara burunlarını sokmadıkları gibi çokca da "bu gibi işlere benim us'um ermez, diyerekte işin içinden sıyrılmamı bilirler. Doğrusu da budur .

Yüzyıllar boyu ilerleyişimizi. Batıya yönelişimizi, köstekleyenler, doğruya eğri, eğriye doğru diyenler, her geri çabanın öncüsü bulunanlar, beş parmağında beş leke sağa sola çamur sıçratanlar, gerçekte uyanık memleketeçi aydın kişilere karşı çıkanlar, geriliklerden bir çıkar, bir ün, bir bilmem neler bekleyenler bu yarım aydınlar içerisinde çıkmıştır.

Dünkü yasaklar listesini çoğaltanlar, koskoca İmparatorluğun yıkımını hazırlayanlar bu yarım aydınlar olmuştur. Doğu Uluslarının hâlâ bir istiklâle kavuşamamasının nedenlerini bu yarım aydınların tutumunda aramalıdır.

Dünkü resme günâh diven yobazla, bugünkü bir sanat edebiyat dergisine okunamaz diyebilen bir ekim (1) işiğmanı kişiliksiz arasında ne fark vardır.

Devrimler bekçisi Kubilay'ı boğazlayan yobazlarla ekim düşmanları arasında ne fark vardır. Ekim düşmanları topyekûn bilerek veya bilmiyerek devrimlerin, her ileri atılışlarında düşmanlardır. Onlar aydınlıklardan korkarlar. Onlar yalnız kendilerini beğenirler. Onlar bir çeşit ruh

hastalarıdır. Herkeslerden öne geçmeyi her yerlerde kendilerinin söylenmesini, yalnızca kendilerinin dinlenmesini isterler. Bir küçük iş bitiriverse bak ben ne yaptım diye öğünürler.

Böyleleri bir küçük çıkar da seni de dostluğunu da unutarak başka birinin methiyecisi olurlar.

Böyleleri her nasılsa bir küçük üs olmuşlarsa yanlarına varılmaz. Binbir çalım, binbir naz onlardadır. Yalnız iyi düşünüş, yalnız iyi görüş onlardadır. Yalnız her nenin en iyisini onlar yapar. Eğer sen o kendini beğenmiş küçük üs'sün ast'ı isen, açık saçık konuşmaktan da çekinmiyorsan yandı alimallah.. Elinden gelse seni boğazlar bir kör kuyuya atar. Kendini çeşitli çıkarlara lâyık görür, sen onun sözünde bir hiç, bir sinek gibisindir. O herkesleri bir hiç, bir sinek görür. Kendinden bir üssüne ise o eğilmesini bükülmesini çok iyi bilir. O assını sinek, üssünü dev gibi görür.

O kısacası günün adamıdır. Günlük adamdır o. Ne varki yaşadığı sürece topluma yararlı olamayacak, bir neler oldum sanı ile ölüp gidecektir.

(1) Ekim kültür karşılığıdır.

D Ü Ş

Uyudum..

Uyandım ki

Ne göreyim...

Bir dünya değişmiş..

ŞİHCA YAVUZ

BEYAZ ALEV

Beyaz alev dedilerde
Seni hatırladım
Yedi aşk çiçeğinin
Solmayan gülü sandım
Yandım.

★

Lavdan kopup gelmişti dudakların
Lavdan kopup gelmişti dudakların
Öpüşlerin can veriyordu bana.
Yanma demesi kolay
Yakma.

★

Uzun upuzun gecelerde
Arzular beslerdim evrenler boyu
Arzularım evrenlerden de öteydi.

★

Gönlümün baharı
Sende bulmuştu mevsimlerini
Senden içiyordu aç ruhum
Sende biten şarkılarımı.

ALİ ENDER İPEKOĞLU

YOLDA

İri bir diken batar da ayağa
Hemen ötede kahkahaları duyulur
çiçeklerin

Daha bir acı
Derin

★

Yitik kör eller arasında hissedilir
sonra
Ölümsüz kelebek kanatlarının
serinliği
Ve içten ağlamak ağlamak gelir de
Çıkmaz akıldan bir türlü nedenliği.

★

Yolu ayrı yoldan aynı yere varan
yolcu
Gece mi gündüzü kavalat gündüz rü
geceyi?

EROL ASLAN

AVALANA

ayın gözlerinde
yosunun bulmuş - yitirilmiş yeşili ilk defa
en güzel uyandı
elleri üşümüş ilk defa Nali-de
doğdu gördüm gibi
değişmiyen ağaç - yapraklar uzadı gözlerime
Lem sokağı yağmur lili den bıkip
usandı kalktı bu sokağa geldi
çiçek - çiçek kokuyordu
başkaları çirkindi - 0 - bir defa daha güzeldi
esip uyanan çirkinliğiyle...
ay belinde doğmuştu.
sevileri bir sarısız mercan tuttuğum
aydınlığı buluyorum
Nil'in türküsünde sarı - lilinin bütün gece
Afrodit'ten - Hera'dan geldi ilk defa
ay - nilden kopup gelmiş gibiydi.

FİLİZ EREN

Tevfik Fikret'i anıyoruz

Tevfik Fikret, bundan tam doksan iki sene evvel - 24 Aralık 1867 de İstanbulda doğdu. Asıl ismi Mehmet Tevfik olan Fikret, ilk tahsiline Valide rüstiyesinde başladı. Çahşkanlığı ve terbiyesi ile kısa zamanda arkadaş ve hocalarının sevgisini kazanmıştı. Fakat tam o senelerde kopan Rus harbi sebebiyle mektep kapanınca, kurduğu sıcak muhitte dağılmış, Tevfik Fikret tahsiline Mek-

O GECE

Sıcak bir yağmur yağıyordu
Sanki o gece,
Gökte mavilikler hüküm sürerken.
Akıyordu tepemden damla damla
Yanaklarıma sıcak bir su..

★

Gökte kara bulutlar yoktu.
Çakmıyordu tek bir şimşek
Yer değişirken yıldızlar

★

Göğsüm ıslanıyordu...
Rüzgâr kovuğunda uyurken
Dağılmıştı saçlarım,
Rüzgâr meydanda yokken
Eğilmişti ağaçlar...

★

O gece
Gök mavi, yer karaydı.
Çürümüş tahtalardan köhne bir evdi
Bulduğum yer sanki saraydı..

★

Sıcak bir yağmur yağıyordu
Sanki o gece,
Gökte mavilikler hüküm sürerken.
Akıyordu tepemden damla damla
Yanaklarıma sıcak bir su..

Ismail Hakkı GERGİN

tebi - Sultanide devam etmek mecburiyetinde kalmıştı. Hocaları olan Muallim Fevzi, Recaizade Ekrem ve Muallim Naci ona ilk şiir ve yazı yazma aşkını aşıl原因 büyüklerdendir. 1888 de Mektebi birincilikle bitirdikten sonra, önce hariciyede sonra da Sadaret kalemlerinde vazife almış ve bir yandan da mekteplerde lisan hocalığı yapmaya başlamıştı. İstanbulda çıkan mecmualara manzumeler yazması bu devre rastlar. Recaizade Ekrem'in tavassutu ile de Serveti - Fünunda yazılarının neşre başlaması ile de muharrirlik hayatına ilk adımı atmış oldu. O zaman yirmi dokuz yaşındaydı.

Tevfik Fikret yazılarının bir kısmını kendi adı, bir kısmını da Esat Necip adı altında yayınlıyordu. İlk eseri olan Rûbab-i Şikesteyi muharrirlik hayatının ikinci senesinde verdi ve 1901 yılında yazılarını neşrettiği mecmua kapatılınca, Robert Kolejde hocalık yapmak üzere Hisardaki aşyanına çekildi. 19 Ağustos 1915 te öldüğü zaman, şeker hastalığından muztarıptı ve kırksekiz yaşındaydı.

Fikret hayatı boyunca, daima zevkle okunmuş ve okunacak eserler yaratmış, çalışmış, didinmiş, Mektebi Sultaniyenin Müdürlüğünün mesuliyet dolu âleminden tutun da, gazete çıkartılması kadar mücadelecı bir yorgunlukla, çalışmış, çalışmıştı. Eserleri; Halûkun Defteri - Rûbabın Cevabı, Tarihi Kadim ve Tabiat Tasvirlerini analatan şiirleri ki bunlar, Âveng-i Şubûr, Yağmur, Ufuk ve

Külâi, Şehitlikte, şahsi fikirlerini ifade eden lirik şiirler (tesadüf, son olmasın) bizleri günlük reel düşüncülerin kucığına atan (Ramazan Sadakası,, Hasta Çocuk, Balıklar, Kahkahai Yeis, Hande-i Büm) - ölmeyecek olan eserlerini teşkil eder. Ve hepsi Rübâb-ı Şikestede toplanmıştır. Tefvik Fikret Türk edebiyatının Batılılaşma hususunda bütün varlığı ile çalışmış, onun bütün kolları ile batıya bağlanmasını dilemiş Parnassien'lerin tesiri altında kalarak realiteye dayanan şiirler yaratmıştır. Yazımıza ondan örnekler vererek son veriyoruz. Hâtirasını saygıyla anarız.

ŞÖLEN

Y A Ğ M U R

Küçük, muttarid, muhteriz derbeler
Kafeslerde, camlarda pür-ihlizaz
Olur dembedem nevhaper, nağme saz
Kafeslerde, camlarda pür-ihlizaz

Sokaklarda seylâbeler ağlasın,
Ufuk yaklaşıyor, yaklaşıyor, yaklaşıyor;
Bulutlar karardıkça zerrata bir
Ağır, muhtazır dalgalanmak gelir;

Bürür bir soğuk gölge etrafı hep
Nümayan olur gündüzün misf-ı şeb.

Söner şimdi, manzur olurken demin
Heyûlası karşında bir âlemin.

Acımaz ne bir yüz, ne bir pencere;
Bakıldıkça vahşet çöker yerlere.

.....
Saçaklarda kuşlar - hazindir bu pek!-
Susarlar, uzaktan lur bir köpek.

.....
Küçük, pür - heves, gevherin katreler
Sokaklarda, damlarda pür - ihtizaz
Olur muttasıl nevhager, nağme-sâz
Sokaklarda - damlarda pür-ihlizaz
Küçük, pür-heves, gevherin katreler
"Rübâb-i Şikeste, 1910"

Su Gibi

Günlerce aylarca yağdı kar
Sevgiler taze başak kokar

Çiselemede düşüm dam olduğundan
Etek etek selâm getir bana kızı
Toroslardan, Bolkarlardan

Çamur kok

'Ter kok

yar kok

Bir evvelkinden bir sonrasından

Beni dalların bir hoş eder
Bir sevgili yakınlığı sarar içimi
Esmerim boş verde gel
Ekmeğ gibi su gibi özledim seni

DEMİR KANAT MUTLU

Hikâye

H. KUTSAL EKER

YALNIZLIĞIM

Sokağın büküntüsünde ışıklar sararmıştı. Sessizliğin ürkütücü koyuluğu bir mavi, bir sarı olup; sümlüklü böcekler gibi evlerin boğazlarına sarılıyordu. Yağmur yoktu. Gök ışılsız bulutsuz; oysa hava yağmur gibi ıslak. Boşluk elle tutulurcasına ağır somut. Bir kere daha dedi: "Yazık Olmuş" bütün gün bunu düşünmüştü. Yavaşça kalktı yerinden. Düş memek için ağacı tuttu. Sonra ellerini ağaçta unutup, iki ayağı üzerinde yürümeyi yeni öğrenmiş dört ayaklılar gibi büyük bir güçlük çekerek dört beş adım attı. Beşinci altıncı adımda aydınlandı. Biran kafasındaki fikirleri mantıklı bir öbekleştirme yapmağa çabaladı, oysa hüluya çağrılarını gerçekleştirilemez diye düşündü. Sonra olsun dedi, gerçekleştirilmek bakımından düşünülmedikleri için, genel olarak iyimserdi.

Bir ağaç düşündü; ama ne ağacıydı bu. Hangi ağaç olursa olsun dedi. Örneğin çam hayır çam olmamalıydı. Çınar, meşe, söğüt işde. Bunları da beğenmemişti. Onbeş dakika ağaç adı savdı durdu. Ağacına bir ad bulamadı. Oysa gerekli değil diyordu. Sonunda uydurma bir ad bulma yarışmasına vardı; kendince bir ad uyduracaktı. Bir onbeş dakikada böylece

uğraştı durdu. Hiçbir ad istediği gibisinden değildi. Uymuyordu. Suçu yürümesine yükledi, oturacaktı gayrı. Bunda beğeni yapmıyacaktı. Nereyi bulursa oraya oturacaktı. Seyhanın kıyısına çörekleniverdi. Çenesinin bütün gücüyle dişlerini sıktı. Kemiklerinin kırılan kuru bir ağaç gibi çatırdadığını duydu. Çenelerini gevşetmek istedi, olmuyordu. bu. İkkin ne yapacağını şaşırıldı. Elleriyle uğraştı. Dişleri bir mengene gibi kilitlenmişti. Bağırarak, çağırarak en iyi çareydi. Belki bir kişi selip kendine yardım ederdi. Bütün gücüyle bağırarak için çabaladı. Sesi bir hırıltı ile boğazından kurtulup dişleri arasında boğulup kaldı. Yanına yöresine bakındı. kimsecik yoktu görüş alanında. Sonra sevindi sesinin çıkmadığına. Kendini kimse böyle görmemeliydi. Alaylı gülüşleri çekilmezdi insanların. Hem körolası çenesi hep böyle kalacak değildi ya. Düşüncelerini çenesinden uzaklaştırmaya çabladı. Voltaire'i düşündü. O demiş ki "Çalışmak bizden üç şerri uzaklaştırır; can sıkıntısı, kötülük, ihtiyaç" Voltaire büyük adam dedi. çalışmak gerektir. Arka cebinden iki kitap çıkardı. Üstünde felsefe yazılı kitabı açtı. Okumak fikrindeydi. Bu

sırada Taşköprüden takasiler, kamyonlar geçiyordu sıra sıra. Arabaları saymağa başladı, yirmi - üçe kadar saydı. Karıştırdı hesabı. Yeniden başladı. Bu kere yetmişe kadar saymağı başardı. Sayışlar durunca aklına dişleri geliyordu. Çıldırnak işten bile değildi. Bir an düşmü, gerçek mi diye düşündü bu.

Sonra; bu biçimine uymağa karar verdi. Yaşama araçlarını aradı. Onca toplumsal yaşamın direnci bir söğüt dahıydı en incesinden; "Yalnızlığım benim" dedi içinden. Toplumu yıllardır sevememişti. Böylece avunmağa çalıştı. Sait Faik geliyordu aklına. "Yaşamak bütün adetlerden uzak" Ardından Asaf Halet konuşuyordu. "Bilmemek bilmekten iyidir" Bol bol şiir yazarım dedi. Ötedenberi Victor Hugo'ya imrenirdi; ah! derdi yazmağa üşenmesem bende bir Sefiller yazardım. Bu gerçeklenmişti yarı yarıya. Yapıtın erkek kahramanı hazırda, kadın kahramanını bulmalıydı gayrı. Birden büyük bir sancıyla kıvrandı. Aklına o gelmişti. O sarışın kız. Telefon kabinelerini düşündü, hep bir ağızdan bağırdı telefonlar:

YAZIK OLMUŞ..

İşte iş şimdi karışıyordu. Ona diyecek bir çift sözü vardı. Romandan da gerekliydi bu söz. Demezse çıldırırdı. Şimdi olumsuz bir çabayı seçmezdi davranışları. Gök Kubbe bütün ağırlığı ile omuzlarına yükleniyordu. Tonlarca kurşun kütle altında eziliyordu sanki. Çılgın gibi bağırmak istedi; olmadı. Bağırabilseydi doğanın tüm kanunlarına isyan edecekti.

— Olmaz.. olmaz..

Diye bağıracaktı. Bağıramadı

Bir düdük öttü. Vapur düdüğüdür diye düşündü. Ama Adanada vapur ne gezerdi. Sinsi sinsi gülmeğe başladı; oysa kahkahalarını salıvermek için yaşamının en büyük çabasını harcıyordu. Sarışın kız geldi gözlerinin önüne. Milyonlarca kere gözlerinin önünden geldi.. geldi.. geçti. Her keresinde cılız, ince, tatlı bir sesle ağır, ağır..

— Ya... zık... Ol... muş..

— Çok... Yazık... Olmuş...

Diyordu. Sonra milyonlarca dudak hep beraber çabuk çabuk:

— Yazıkolmuş

— Yazıkolmuş

— Yazıkolmuş

Ellerini kulaklarına tıkadı. Sesler geçen her süre biraz daha çoğalıyordu. En son gücünü harcıyarak, gök kubbeyi sırtından atıverdi. Çılgınca şehrin sokaklarına koştu. Fakat milyonluk koro biraz daha kuvvetle:

— Yazıkolmuş...

— Yazıkolmuş...

— Yazıkolmuş...

Bütün hızıyla caddelerde koşuyordu. Sanki bu kaçış kendini kurtaracaktı. Ayağı kaldırıma takılarak önündeki su yığını içine yuvarlandı. Etrafa sıçrayan kirli çamurlu damlacıklar; yoldan geçen, şık güzel bir kadının üzerine sıçradı. Milyonlarca ağzın çıkardığı sesi unutarak ta!.. içinden bir kahkaha bıraktı.

Bu kere bu kuvvetli kahkaha boğazından geçerek, dişlerinin meydana getirdiği mengeneyi yıktı. Uzun bir kahkaha caddeyi kaplayıverdi. Olacak şey değildi bu, milyonluk koro bastırmıştı. Gayrı koronun kulakları patlatan sesini duymayabilirdi. Duymak istemiyordu da.

(Aşırı Makineciliğin Garip Tarafları)

ANDRE MAUROIS

Geçen gün karım Simone yazı makinesinin bir yayını kırdı. O makineyi yapan firmanın New-York'ta yirmi katlı muazzam bir şubesi var.

Karım, oraya kadar sitti ve memurlardan makinenin tamir edilmesini istedi. Ne yazık ki teşebbüsü umduğu sonucu vermediği için üzgün olarak geri geldi.

— Şaşılacak şey dedim ona; her halde o arızadan anlamayan bir servise başvurdu. Haydi, bir defa da beraber gidelim.

Mağazada memurlarla uzun ve hoş münakaşalar ettik. Onlar, bana yeni bir makine satmağa ve beraberimizde götürdüğümüz eskiyi unutturmağa çalışıyorlardı. Bir ara 16 ncı katta bir tamir atölyesi bulunduğunu sezinledim; ve hemen oraya çıktık.

Karşılaştığımız şaşkın ve sıkılgan bir memur sudan behane ve itirazlarla bizi atlatmağa çalışıyordu.

— Makineyi, diyordu, mutlaka fabrikaya göndermem gerekecek.

— Ama niçin? Küçük ve basit bir parça değiştireceksiniz, hepsi o kadar.

— Burada yedek parça buldurmuyoruz.

— Pekâlâ, makineyi istediğiniz yere yollayın; ama tamirden dönünce otel adresimize göndermeyi de ihmal etmeyiniz.

— Hayır, dedi, sizin ara sıra gelip

onu sormanız ve aramanız lâzım.

— A dostum, her geliş - gidiş bize bir güne mal olur. Yollama servisiniz yok mu?

— Yeni makineler için: Evet, fakat eskiler için maalesef; hayır.

— Neden?

— (Biraz tereddüitten sonra) itiraft etmek zorundayım ki, şirketimizin arzusu, sizin gibi eski makineleri tamirle kullanılır hale getirmek isteyen müşterilere azami müşkilât çıkartarak ümid ve cesaretlerini kırmak ve dolayısıyla onları eski kullanmaktan soğutmaktır, dedi.

Bu hakikaten "Garip Yenilikler Diyarında", herhangi birşey birazcık eskimiye dursun yerini hemen yenisi alıyor. Durum otomobil, elbise ve hattâ naylon çoraplar için bile aynı. Amerikada seri olarak imâl edilen herşey, dünyanın diğer bütün memleketlerinde yapılanlardan mutlaka daha üstündür. Ama hususî ilsi ve bakım isteyen en ufak bir şey de bu zincirin seri ve muntazam işleyişini aksatabiliyor..

★

İnanın bana, 1600 odalı koskocaman bir otelde, düşen bir düğmemi dikecek şahsı buluncaya kadar akla karayı seçtim.

★

Dostlarımdan biri, lokantada yemekten sonra bir fincan kahve içmek ister. Ve garsona: "Sütlü kah-

veden hoşlanmam; mümkünse kahvem sade olsun der." Uzun uzun bekler ve hiçbir şeyin gelmediğini görünce garsona seslenmek zorunda kalır:

— Çok beklettiniz.

— Haklısını, der. Garson; ama isteğinizi yerine getirmek bizim için hayli güç. Bilmem anlatabiliyor muyum.. Bütün hazır kahvelerimiz süt-lü yapıldığı gibi, servislerimiz de yalnız süt-lü kahve pişirmek üzere kurulmuştur. Demek oluyor ki..

Dolma kalemimde par prensip hep Amerikan malı ve fişek şeklinde küçük şişelerde bulunan bir mürekkep kullanırım. Beraberimde getirdiklerim azalmaya başlayınca, ihtiyatlı bulunmak arzusuyla, bir kutu da New-York'ta satın almak istedim. Ama aramağa çıkınca öğrendiğim şu garip hakikat karşısında irkildim doğrusu: Küçük fişek mürekkepleri sadece ihraç etmek üzere hazırlanmış; Amerikalılar ise hepimizin bildiği şişe mürekkeplerini kullanırlar-

muş.. Mes'ul şahsâ:

— Eurası beni ilgilendirmez, dedim. Kalemimde başka mürekkep kullanmama imkân yok. Bana hiç olmazsa bir şişe veremez misiniz?

— Bizde maalesef yok.

— Ama ihracat servisinizde bol miktarda olduğunu biliyorum.

— Şüphesiz, var. Fakat iki servis arasında böyle bir satış irtibatının tesisi hem çok güç, hem de uzun zamana bağlı.

Fransaya telgraf çekmekten başka çare bulamadım. Ve birkaç gün sonra Amerika'ya doğru gelen Normandie transatlantiğinde, New-York'ta imâl edildiği halde, New-York'ta bir otele misafireten bulunan bendenin naçiz kalemine ulaşabilmek için tam iki defa koca Büyük Okyanusu katetmek zorunda kalan bir kutu da Fişek Mürekkebi vardı..

(RIGIDITE DU MACHINISME)

André Maurois,

De L'Académie Française

Çeviren: Selâhattin KUTLUAY

SOLGUN

Abşık sabahlara kalkıyorduk
bilmiyorduk geliyorduk uzun uzun
uyanık düşlerde başka ölümler
başka başka türküler yakıyorduk irahğımıza

★

Yollarda en güzel anıtlar geliyordu
kitabelerde bir satır sana soluyordu
Mısır ehramlarında bir resim sendin
benzin uçuk duruyordu.

IHSAN ÖZKAN

ÇOCUK KALBI

SEVGİ ERSAN

— Haydi beyler!. Aynalar, taraklar, star marka jilet bıçakları. Sesi kaynaşan kalabalığın arasından zorlukla duyuluyordu ve lâpa lâpa yağın karın ağırlığı altında sanki bütün ezilip kaybolacakmış gibi zaman zaman yükselip, birden incele-veriyordu. Orada... sinema afişinin önünde duruyordu.. Yumruk yaptığı iki elini de ceplerine sokmuş, kamburu çıkmış, sırtının ve zayıf göğsünün üzerinden uzanan zayıf boynuna, içinde aynalar, taraklar ve daha çeşitli bir yığın eşyanın bulunduğu işportasını asmıştı. Soğuk rüzgârın biraz renklendirdiği solsun zayıf yüzünde tatlı bir tebessüm eklikdi.. Aynalar, taraklar.. Haydi beyler.. Gözlerini, bu, karşiki binaların dahi görünmiyeceği kadar ağır ve iri yağın karın altında, telâşlı gidip gelen insan kalabalgından ayırdı. Sinema afişine döndü. İki elinde birer koca kırkbeşlik, geniş omuzlu bir adam.. Filmin ismine baktı. "Kandıvası". Gece karanlığında pathyan tabancaların, köşeleri yıldırım gibi dönen arabaların fren gıcırtilarını duyuyor gibiydi. Film kahramanın cesaretini ve kuvvetini bir müddet rengi kaçmış resimlerden takip etti. Evet nekadarkahraman ve kuvvetliydi adam. Sevgilisini kaçııyorlardı sonra da para istiyorlardı haydutlar. Ama o yılmıyordu. Yumruklarıyla konuşuyordu. Erkek adamdı. İçini çekti derin derin.. Kendi yaşında çocuklar.. Sıcacık paltolarının yakaları kalkık. Sevinçli bir telâşla gişeye sokuluyorlardı.. "Abla iki bilet verir

misin.." "Bir tane de bana.." ve sel gibi akıyorlardı içeriye. İçersi sıcak.. Karanlıktı. Fındık, fıstık, leblebi.. Eliyle cebindeki bozuk paraları yokladı.. Hayır.. olamazdı.. Bu gazın, ekmeğin, helvanın parasıydı. Gözlerini resimlere daldırdı tekrar.. Bir tanesinde, sevgilisi olan sarışın kız tam kaçırırken haydutların reisi çıkageliyordu.. Kimbilir ne heyecanlıydı.. Ne tesirli bir dövüş vardı orada.. -Hey!.. piç Osman.. başını çevirdi.. Hâlâ daracık yansın merdivenlerinden girilen arka odanın içindeydi.. de.. Seslenen o adamlardan biriydi sanki. Öylesine kaptırmıştı kendini.. Sonra birden o oda merdivenler, sarışın kız.. Ağzı maskeli haydut reisi birbirine karışıp dönmeye başladı.. -Baksana buraya be!. girdap, içinde hayali kahramanların döndüğü o koca çukur düzeldi... çevrildi, çevrildi.. Sonra yavaş yavaş düzelmeye, durulmaya başladı.. Şimdi yağın arkasından, gözüken, bu tanımadığı şekilsiz karaltıyı süzüyordu.. Ne istiyordu, bu kendisinden saçları ensesine dökülmüş, hırpani serseri? Gözlerindeki bu küstah ifade, dudaklarındaki bu pis tebessüm nedendi?.. Kıvrık saçları alınına dökülmüş, yağlı kasketi bu saçların üzerine cakalı bir eda ile.. İtinayla oturtmuştu. - Ne süzdün. Tanımadın galiba.. Kendisine bir adım daha yaklaşmıştı. Körpe dudaklarının üzerinde, o henüz bıyığı bile terlememiş taptaze ağzında leş gibi kokan bir sigara izmariti vardı.. Elleri cepte.. omuzları geride..

İçinin bulandığını hissetti. Ne istiyordu bu çocuk ondan? Tanımıyordu, bir alışveriş, yoktu.. O korkunç bulurdu bu tip çocukları.. Hem ne demiye piç diye hakaret ediyordu. Birden kanının hızlandığını, beyninin ateş gibi yandığını hissetti. - Bana bak! Sesi sert çıkıyordu. - Piç diye niye derler biliyor musun.. Gözünün önüne yaşlı analığı geldi. Tertemiz, bembeyaz başörtülü anacığı.. Babasının ölümü, mektebi bırakışı.. İşportacılığa başladığı bir sinema şeridi gibi gözlerinin önünden geçti. Bütün çalıp, çırpınmaları hep anacığı içindi, bir tanecik anacığı.. - "Piç deme bana.. Bir feryat hançeresinden bir isyan çılgığı halinde çıkmıştı. Ellerini ceplerinde daha çok çıktı. Yumruklarının kıvrıntısı içinden tırnakları avucuna batıyordu. O öteki serseri, gözleriyle, kısık gözlerinin o pis bakışları ile nasılda tepeden tırnağa süzüyordu kendisini. Başını işportasına eğdi. Bir eliyle jilet paketlerini, kalemleri düzeltirken gözünün ucuyla serserinin hareketlerini sözlüyordu. Kalbinde acaip, alışık olmadığı bir duygu vardı. Belki öbürünün ses sızlığından çıkardığı zafer payı - bir gurur - belki de ilk kavgasının böyle tıpkı film kahramanlarınunki gibi çatışıp, sertleşmesinden duyduğu zevkten..

Birden ceketinin yakasına mence-ne gibi yapışan bir elin şiddetiyle sarıldı.. O dibindeydi.. Serseri, yambaşındaydı.. Gözlerinin içini görüyordu onun. Nasılda donuk maviydiler. Yılan gibi bakan soğuk buz gibi mavi gözler. Taa.. içinden ürperdiğini, üşüdüğünü hissetti. - Ne demişsin ulan geçen gün sen? Soğğun kızarttığı yüzü hafifçe solmuştu çocukcağın.

- Ne demişim?. Bir gayret ve azimle sesini tabii bir ahenkle çıkarmıştır. O çocuklukla delikanlılık arasında bocalayan kâh kalın, kâh ince sesi titriyordu da hafifçe. - Ne demişim "serseri boynunu yana eğmiş, sesini taklit ediyordu.. - Ne demişim.. Sonra birden sertlendi. - Ne diyeceksin it!. Erkeksen tekrar et bakayım yüzüme - .. hadi.. Erkek ha.. Küçük işportacının yüzü âniden kıpkırmızı kesildi.. Gösterecekti ona şimdi. Hiç bir lâf etmemişti - bu kötü ruhlu çocuğu tanı mıyordu bile ama erkeklik nedir biliyordu. Günler boyu sinema afişinin önünde nice haydutlara yumruk patlatmıştı.. - Bana bak.. Ben piç değilim bir.. Adımda Osman değil iki.. - Gözleri duyduğu hırstan kıpkırmızı kesilmişti. - Hem seni de tanıyorum anladım mı.. Çek ellerini mak istiyorsun.. Onun gözlerinin içine bakıyordu ve devrin olduğu gibi titremiyordu bu gözlerdeki buz sibilikten.. Gururu her şeyinden üstün dü onun. Sabahtan akşama kadar kar yağmur demeden çalışan, akşamları eve ekmek, gaz götüren.. Ev geçindiren kendi.. - Çek elini be! Artık iyice kabarmıştı. Serseri bocaladı biran.. Ellerini çekti.. Öyle mi düşün-

İSTİYORUM

Düşünmek istiyorum uzun zaman
Seni gördüğüm an ne oluyordu bana
Bildğim
Duyupta hissettiğim birşey varsa
O da,
Seni çok sevmemdi
Seni her zaman göremezdim yalnız
Daima vardı yanımda
Ya anneniz, ya kardeşiniz
Nefret ediyordum bütün bunlardan.
ŞAHİN TAŞLI

müştü ya.. Bir haftadır.. Hattâ daha evvelden kolluyordu bu oğlanı.. İyi kazanıyordu kereta.. Kibar mıydı neydi.. İyi mi konuşuyordu.. Çözeme mişti bir türlü ya beyler hanımlar durup konuşuyor. Yanağım okşuyor bir şey almasalarda ufak tefek para vermeden geçmiyorlardı. Takıhrım diye düşünmüştü. Sıkı bir göz dağı. İki tokat, bir sert.. Tıpkı ötekilerde olduğu gibi.. Ağlar.. Sızlar.. Sonra günde kazandığından iki lira, bir lira alsın.. O da kârdı.. Neyine yetmezdi.. Ooh.. her akşam Marikadan bir bardak şarap.. Belki sigara bile alabilirdi. Yerden izmarit toplamak çok zabmetliydi.. Hele karda.. "Haydi gel bakalım." işte bütün hesapları yanlış çıkmıştı.. O sıksa cılız, zayıf bulduğu oğlan işportasını yere koymuş, yumruklarını sıkmış, öylesine azimkâr, öylesine inatçı.. İçinde bir korku duydu. İş gürültüye boğmalydı.. Lâf kalabalığına getirip kaçmalıydı.. - Ney lân dedi - senden mi korkacağım.. Gözünün ucuyla da.. Sokağa kıvrılan köşeyi gözlüyordu. Birden mideğinde kuvvetli bir sızı duydu.. Bana piç dersin ha.. Erkek

KARANFİLİN YANIŞI

En son kızarıştıydı gözlerimin
İlk defa yanıyordu deniz
İlk defa yanıyordu denizde kuşlar.
Yanık üç harf basıyordu.
Üstüne ellerimin

★

Uzakta uçuşan delilik
Bünmem hangi renge boyanır gelir.
Birde sessiz sessiz yanan karanfil
Gülme, söyleme Allahasen
Açık değilse eteklerin.

FUAT AĞAPINAR

ha.. Yumrukları devamlı iniyordu.. Bir an iki cılız vücut karlar içinde birbirine girdi.. Serserinin küfürleri, çocuğun iniltilerine karışıyor. Rastgele savrulan yumruklar, birinin yüzüne, öbürünün karnına muttasıl iniyordu. Birden bir yumruk serserinin midesine iniverdi.

Ağır kuvvetli bir darbeyle birden iki büklüm oldu. İşini, gücünü, yolunu bırakmış insanlar etraflarında toplanıyorlardı.. Uzaktan bir polisin karaltısı serserinin sözlerini dehşetle büyüttü.. Aniden fırladı ve var kuvvetiyle koşmaya başladı. Sokağın köşesinden kaybolduğu zaman çocuk orada, o dağılmış karların ortasında dimdik duruyordu. Keskin aya za rağmen altında ter damlaları belirmişti. Saçlarını sıvazladı.. Ağzının yanından kan sızıyordu. Yırtık yakasını kavuşturdu..

- Haydi beyler, çok iyi çakmak taşlarım var.. Aynalar, taraklar.. Kalemler. Bir tramvay sesini, gürültüsüyle boğdu.. Kar mütemadiyen yağıyordu.

SEVGİ ERSAN

GEZGİNİN GECE ŞARKISI

Tepelerin üstünde tüm sükûn
Ağaçlarda hissediyor musun
ncak bir hışırtı.
Susuyor ormanda kuşlar,
Bekle çok geçmez.
Saracak seni de, işte o sükûn.

GOETHE

Almanyadan Çeçiren:

MAHMUT BULDUR

Ümit Verici Gidiş

Şiir sanatının kendinden kopan bir parça olduğuna göre çağlar geçtikçe ozanla birlikte gücemli (mevburî) bir değişikliğe uğrayacaktır. Değişimin yönelimi toplumun yaşayışına bağlıdır. Kimi süre (Fonction) un gelişimi hızlı, kimi kez de yavaş olabilir.

Şiirimizin gelişimini sınıflamaya bağımlı tutarak inceleyecek olursak somut - soyut - somut, soyut'lu bir sıranın göze çarptığını görürüz.

Gerek divan, gerekse halk şiiri somuttur (müşahhas) herşeyden önce. İlki seviyi, kadını, şarabı işler. Sesini belirli bir ulama (zümreye) duyurmuş, inat beğenisini tattırmayı başarmıştır. İkincisi ise sevinin sınırını daha genişletmiş, ozanlar kendilerine özgü söyleyişleriyle şiirde somutluğun belirgin örneğini vermişlerdir.

Somutluktan soyutluğa doğru ilk yönelimi Orhan Veli kuşağının öncesinde sezinleriz. Necip Fâzıl, Ömer Bedrettin, Halit Fahri şiir sanatında soyut konuların öncüsüdür. Öz yönünden kendinden önceki kuşaktan ayrı, biçimce aynı olan bu anlayışa Orhan Veli - Oktay Rifat - Melih Cevdet sacayağının darbesi, şimdi bile tartışılan köklü bir yenilik getirmiştir. O. Veli - O. Rifat - M. Cevdet üçlüsünün yaptığı somut reformun yanında, bu kez şiir anlayışı soyut bir sacayağının varlığı kendini duyurmağa başlamıştır. Cemal Süreyya - İlhan Berk - Turgut Uyar'ın öncüsü buldukları "İkinci Yeni" adı verilen şiir akımı yazın çevrelerinde ilgiyle karşılanmış, üstelik büyük bir toplulukça benimsenmiştir.

CAVLI ÇULFAZ

Orhan Veli'de kişiye yaklaşım göze çarpar. Tam anlamıyla gerçekçidir. Şiirin konusu olağan şeylerdir. Ozansızlıkla (şairanelikle) alay edilir. Sözcük (kelime) düzyazıda neyse şiirde de odur. Orhan Veli kuşağının öncüleri alışılmış ölçülerin dışına çıkarak şiirin olanaklarını genişlettiler. "İkinci Yeni"nin öncüleri ise Liliçaltında oluşan dürtüleri şiire sokup, ozanın anlatım yeteneğinin çevresini (ufkunu) sonsuza dek açtılar.

"İkinci Yeni" cilerin başlangıç noktası şiiri öykü düzeninden çıkarmaktır. Düzyazıyla söylenebilecek bir amaç tutup da birkaç biçim değişikliği içinde şiire sokulmamalıdır. Örneğin:

"Bir bahar gözünün oldum esiri
Kırpikleri ok ok sineme battı
Geçti bir sel gibi kaldı tesiri
Varımı yoğunu suyuna kattı."

dizelerinde yüklem öznenin önce gelmesiyle koşuk (manzum) olmasından başka hiçbir özellik yoktur.

Onlara göre kişi güzellik karşısında ne duyarsa, şiir karşısında da aynı duygularla doludur. Şiir güzellik kavramını yansıttığına göre onda gereğince anlam aramak boşuna çabadır. Bu konuda Valéry şöyle der: "Benim şiirlerimi çeşitli biçimlerde yorumlayanlara şaşarım. Şiirlerimi herkeste ayrı bir duygu uyandırır. Okuyucu onlardan kendine göre türlü anlamlar çıkarır."

Bizde anlamı zorlama çabası ilk önce Ahmet Haşim'de görülür. Ama Haşim'in anlam anlayışı bugünün düşüncesine uymaz. Örneğin "karan-

R U N O

I

Karanlık odamda hep seni beklerim Runo
Sabahlara dek.
Euhların uykusuz bir dünyaya açıldığı geceler.
Kırık bulutlardan
Yaradan bakar, gülümser.

II

Sonra bir ıfık penceremde, efil efil, bir nur
Fembeden pembe, yeulden yeşil
Alevler.
Dudaklarında yanık bir aşk türküsü;
Geçmiş günlerin öyküsü yanaklarında;
Öylesine mest, öylesine güzel.
.....
Yaradan döner, gülümser.

MUSTAFA DEMİREL

fil" denilince usa kırmızıhğından ötü
rü "dudak" gelir.

"İkinci Yeni" ellerde dilin yetmi-
yenolanaklarını genişletmek için kul-
lanılan bir anlam zorlamasına rast-
lanmaktadır. Önce gariş görünür ki-
şiye bu. Örneğın:

"Koruların uzanıyorum karanlıkta"
"Uyanıyorum hiç batmayan
gemisine."

Her iki dize de de alışılmış tümce-
anlam ilintilerinin dışına çıkılmak-
tadır. Ama dildeki kavramların dü-
şünmeye, anlatmaya yetmemesi gü-
cemli oluşturuyor bunu.

Sözcükler arasındaki çağrışımlar-
dan soyutlamaya (★) gidilerek yep-
yeni bir şiir yapısı ortaya çıkmakta-
dır. Ama şiir ne denli soyutlamaya

götürölmek istenirse istensin özde-
ğın (maddenin) etkisinden kurtul-
mak güçtür. Resimde bu yol uygu-
lanmış, üstelik başarıya ulaşılmıştır.
Şiirde ise bunu oluşturmak olanak-
sızdır.

"İkinci Yeni" ciler geniş bir çev-
ren içinde verimli yapıtlarını boyuna
piyasaya sürmektedirler. Bu bakım-
dan kısaca söylemek gerekirse şiiri-
mizin zidişi umut vericidir.

★

(★) Soyutlama: Herhangi bir şeyi
maddesinden soyarak göz önüne at-
mak. Örneğın yeşillik eşya ile var
olan bir durumdur. Onu yapraktan,
sebzedden kısacası yeşil olan herşey-
den ayrı düşünmek soyutlama yap-
maktadır.

Sayın Adanalılar

ADALET

Basım ve Yayımevi

Memleket Kültürüne ve iş sahiplerine hizmet
etmek amacile

(**ADALET** Basım ve Yayımevi)

YAĞ CAMİ ARKASINDA 60 SOKAK 14 Noda
BUTUN YENİLİKLERİLE AÇILMIŞTIR

FATURA ★ KARVİZİT ★ DAVETİYE ★ GAZETE ★ KİTAP
BERGİ ★ HER TÜRLÜ BASKI VE CİLT İŞLERİ ★ UCUZ
Temiz ve Çabuk Yapılır ★ Bir defa uğramanız menfaatinizedir

A C I

Deniz gibisin acı

Tuzlu su üstünde kan gibisin

Toz pembe gül gibisin öpülesi

Öpülesi kat kat, yaprak yaprak

Dudak gibisin

AYDIN ÖNER

Sosyetik

Sen gündüzleri uyursun

Ben geceleri

Sen beni anıyamazsın ki..

SEZGİN TAŞKIRAN

Federal Türk Kamyonları

İmalât programından Bazı Tipler

6,5 Tonluk TD. 2502 tipi 116 H.P. Dizel Motorlu

10 Tonluk T. 400 RD 2 tipi 150 H. P. Diesel Motorlu

15 Tonluk TD . 4454 tipi 175 H. P. Diesel Motoru

Be/nelmiler şöhreti haiz CUMMINS DİZEL motoru timken aks,
rulmanları ile mücehezdir

Sanziman 5 ileri 1 geri hızlı (Vites)

Diferansiyel: Çift hızlı (Takviyeli) Hipoid helazon: Dişli

BOL YEDEK PARÇA Memleketimizde kurulan KAMYON Endistrisi' yedek parçasızlıktan dolayı kamyonlarının takozda yatmasını önleyecektir. Stoklarımızda bol yedek parça, kadromuzu teşkil eden kafileye Mühendis ve Teknisyenlerimiz her zaman için kamyon sahiplerinin emrine amadedir Devlet Sektörü ve Hususî Sektör ile Yabancı sermayenin iş birliğinden doğan FEDERAL TÜRK KAMYONLARI imalat sahasına geçmiş bulunup azami 3 aya kadar evsafı yukarıda yazılı FEDERAL Türk Kamyonları piyasaya arz edeceğini ve şimdiden sipariş kaydına başladığımızı müjdeleriz

Federal Türk Kamyonları

Adana ve Havalisi Acentası Haser Ticaret Komandit Şirketi

İkta'mu: A. Atazan ve C'etakları

Telefon: 3270 Karasoku 102 sok. No. 16/B Telgraf Matacom
ADANA

ŞEKER SİGORTA

Şeker Sigorta Adana - Mersin Acentesi Sahibi Mussafa Ataç Sayın hemşerilerinden gördüğü yakın alâyaya karşılık olarak bu kere memleketimizin yetiştirdiği kıymetli sigortacılarından Ali Dağdelen ve arkadaşlarıyla teşriki mesai ederek Abidinpaşa Caddesinde Santral Polas Oteli altında ayrıca bir biro açmış bulunmaktadır.

Günün her saatinde her çeşit sigortalarınız için

Yangın — Nakliyat — Kaza — Hayat — Trafik ve

ayrıca Ziraî sigörtularınız ŞEKER SİGORTA'nı 3092 No lu telefonuna omir vermeniz kâfidir

ŞEKER SİGORTA Adana - Mersin Acentesi

Adres: Forsa Çıkması No: 60 Abidinpaşa cad. No 100 E

SANAYİ SİGORTA

Sayın müsterilerine beş büyük sürpiriz sunar

- 1— Orjinal hediyeler
- 2— Bedava Sıhhat servisi
- 3— Kredeli inşaat imkanı
- 4— Bedava hukuk servisi

Yangın - Hayat - Kaza - Trafik - Nakliyat - Cam Kırılması
Her sigortalıya azan i titizlik ve suhulet

Adres SİYKABO KOLLEKTİF Şrk.

Dr. Hilmi Yalçın p. Altı No: 4 Tel. 1195

Bütün Sigortalarınız için bir Telefon kâfidir

GÖZÜSULU

Ticaret Kollektif Şirketi

Celal Gözüsulu — Hamza Küçüköğlü ve Mahir Sucuarlı

Telgraf: GÖZÜSULU Adana Telefon: Yazıhane 1310

Ev 3559

Ardıye 3163

Toptan: BEZ - İFLİK - MANİFATURA

MİLLİ MENSUCAT

Sanayi İşletmeleri Türk Anonim Şirketi

Telefonlar: Müdür: 2869 — Santral 2209

ŞANSAL TERZİHANESİ

Tüccar Terzi Hasan Basri Yumru

Zevcinize en uygun ve senenin en son modelleri ile emrinize
amaçedir. Mevsimlik kumaşlarımız her zaman bulunur

Bir defa uğramanız menfaatizedir

Adres: Ali Nasibi Eczahanesi karşısı Şatvon apt. kat 2 No 73

Adana